

Проповед на Неделя тринадесета след Неделя подир Въздвижение

Лука 18:18-27

И някой си началник Го попита: Учителю благий, какво да сторя, за да наследя живот вечен?

А Иисус му рече: Защо Ме наричаш благ? Никой не е благ, освен един Бог. Знаеш заповедите: не прелюбодействуй, не убивай, не кради, не лъжесвидетелствуй, почитай баща си и майка си.

А той рече: Всичко това съм опазил от младини.

Като чу това, Иисус му каза: Още едно ти не достига. Всичко, що имаш, продай и раздай на сиромаси, и ще имаш съкровище на небето, па дойди и върви след Мене.

А той, като чу това, натъжи се, защото беше твърде богат.

Като видя, че той се натъжи, Иисус рече: Колко мъчно ще влязат в царството Божие ония, които имат богатство! Защото по-лесно е камила да мине през иглени уши, нежели богат да влезе в царството Божие.

Които чува това, рекоха: А кой може да се спаси?

Но Той рече: Невъзможното за хората е възможно за Бога.

Братя и сестри,

В днешното литургийно евангелие свети Лука описва знаменателната среща и разговор между Христос и един вярващ млад човек, загрижен за своето спасение. Същата случка ни предават евангелист Матей и Марк.

Младият човек, издигнал се до ранг началник, пита Господ какво да направи, как да живее, за да се спаси. Разбира се, това е жизненоважен въпрос за всяко вярващо сърце - как да се спаси?

Христос му напомня Божиите заповеди, свършения нравствен кодекс за човека. Всичко това - почит към родителите, спазване на закона, почтен живот, този млад началник е успял да опази.

Какво още не му достига?

Какво и на нас не достига за влизане в Царството Божие?

Сърцеведецът Господ, който знае сърца и утроби, вижда в душата на младежа. И му отговаря: **“Още едно не ти достига - всичко що имаш продай и раздай на сиромаси и ще имаш съкровище на небето, па дойди и върви след Мене.”**

Знаем, че така беше повикан богатия бирник, митаря Матей, призван за апостол и евангелист, оставил всичките си имоти и последвал Христа чак до мъченическата си кончина.

Така е повикан и този богат началник, търсец Царството Божие.

Но в това Царство мъчно ще влязат ония, които имат богатство – казва Христос.

Защо? Защото богатството създава много силна привързаност към себе си. Апостол Павел нарича сребролюбието „корен на всички злини“. То е спънка за спасението на богатия началник, съумял да опази Божиите заповеди. То би било спънка и за мнозина от днешните християни.

Защото и да не е сребролюбието, всеки от нас има скрита, неизвестна нему страст, която пречи на духовния му път, има спънка, която спира духовния му полет и само по молитвите на Майката Божия и на светиите, Бог може да ни я открие.

Ето – богатият и благочестив младеж е опазил всичко от младини, той усеща обаче, че има какво да се желае в духовния му живот и накрая разбира натъжен, че не може да тръгне след Учителя.

Дано и с нас да не бъде така! Дано червеят на сребролюбието или на друга явна или скрита привързаност да не обгърне крехкия филиз на нашия духовен живот.

Бог вижда в сърцата на всички ни!

Готови ли сме да се борим с помощта на Божията благодат с нашия недъг? Готови ли сме да търсим онова, което не ни достига? Или се заблуждаваме, че всичко в духовния ни живот е наред и сме опазили всичко от младини? Не мислим ли и ние като фарисея от притчата, че постим два пъти седмично, изпълняваме задълженията си към Църквата, като я посещаваме веднъж седмично, и че нашето спасение е осигурено?

Нека не се заблуждаваме – всички много грешим. Това са думи на апостол Павел, а какво остава за нас окаяните съвременни християни?

Да се молим Господ да даде духовен взор на всинца ни, за да видим своите явни и скрити духовни язви. Амин!

2019 г.